

A Kecskeméti Református Egyházközség Hírmondója

XVIII. évf. 1. szám, 2011.

Előtted...

*„Uram, előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajtasom!
Szívem hevesen dobog, erőm elhagyott, szemem világa sincs már velem...”*

38. zsoltár

Sok édesanya számol be arról, milyen sokat jelentett neki, hogy férje ott volt vele a szülés legnehezebb és egyben legszebb perceiben. Nem kellett több, csak a tudat: itt van, lát, jelenlétében vagyok.

A kisgyerekeknek is fontos, amikor a homokozóban játszik, hogy időnként kitekinthessen a padon beszélgető édesanyjára vagy apukájára. Csak-hogy tudja, itt vannak. Jelen vannak..

Ha valaki egy sötét, ismeretlen, félelmetes utcán megy végig, sokszor nem kell más, csak legyen valaki mellette, nem baj, ha gyengébb és törékenyebb, mint ő maga, de ott van. Már az biztonságérzetet ad, félelmet oszlat.

Vagy gondolhatunk a sportolókra, milyen erőt és lelkesedést ad nekik az, hogy időnként kitekinthetnek a lelátóra, mert akik velem vannak, jelen vannak.

A kórházban is milyen sokat jelent, ha egy szerettem, barátom ott lehet ve-

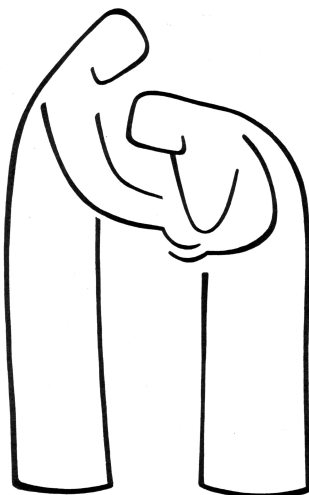
lem.

Ez az ember, akinek imáját olvastuk nagyon elkeserítő helyzetben van. Azt mondja: megbúzhódtak, elgennyesedtek sebeim. Derekam égő fájdalommal van tele, nincs ép hely testemen. Kimerültem, meggörnyedtem, elcsüggedtem, összetörtem, szemem világa sincs velem. Nem elég a fizikai kín és a lelki fájdalom ráadásul még magára is maradt: szeretteim, barátaim félreálltak; rokona-
im is elhúzódtak tőlem.

Csak egy valami maradt neki: Uram előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajtasom. Az egyedüli, ami valami fényt visz ebbe a komor sötétségbe számára, az annak a tudata, hogy aki most vagyok, ami velem történik, ami körülöttem és

bennem zajlik, az előtted van Istenem. Nem Isten háta mögötti helyen vagyok, bármilyen kilátástalan is állapotom, hanem előtted vagyok.

Pál apostol az athéni filozófusoknak

ugyanazt mondta: Isten nincs messze egyikünktől sem, hiszen Őbenne vagyunk élünk és mozgunk. Ezért mondta Barth Károly teológus, hogy: „Isten útjai a mi útjaink, keresztülmegy napalinkon, munkahelyünkön, az orvosi rendelőkön, boltjainkon, felszáll buszainkra, nem máshol van, mindig mindenütt közel.” Ebben erősíti meg Jézus is: „tudja a ti Atyátok mire van szükségetek mielőtt kérnétek tőle”, hiszen „még nyelveteken sincs a szó érti azt...”

S ezzel mintha azt mondaná: ismerem életközeged, körülményeidet, életed sokféle színterét, feszültségedet, vívódásaidat, sóhajtasodat, mosolyodat!

Érzem, amit érzel, értem, amit gondolsz! Melletted vagyok! Közel vagyok: a suttogás közelségében. Nem másik világban, nem mások mellett. Itt, melletted!

Ennek pedig ilyen végletes helyzetekben is hasznát veszi az ember, mint amilyenben ez a beteg imádkozó volt. Mert lehet, hogy lelkileg-testileg teljesen szétestem, elhagyatva magamra maradtam, de Előtted vagyok. Nem a hátad mögött, Előtted. Ha semmi reményem nem maradt, egy mégis: jelenlétedben vagyok. S Te Uram jelen vagy számomra!

*Kerekes Márton
kórházlelkész*

Istentiszteleteink rendjéről...

„Mint az aranyalma ezüstitányéron, olyan a helyén mondott ige.” – olvashatjuk a Példabeszédek könyvében (25:11.) Nos, ebben a rövid írásban most az ezüstitányérról, az Igét s az ige-hirdetést körülvevő dolgokról szeretnék – lelkésztársaim nevében is – néhány gondolatot megfogalmazni.

Január 13. és 15. között a tíz kecskeméti lelkipásztor azért utazott el Balatonfenyvesre, hogy gyülekezetünk istentiszteleti életével, az istentiszteletek formai részével foglalkozzon. A református istentisztelettel kapcsolatban először mindig tartalmi kérdésekről szoktunk és kell beszélni – „Miről szól a prédikáció?” –, hisz soha, semmilyen külső forma és liturgia nem lehet fontosabb a reánk bízott tartalomnál, Jézus Krisztus evangéliumánál. Ugyanakkor – épp az Ige iránti tisztelet és engedelmesség okán – figyelmet kell fordítanunk az ige hirdetés és az istentisztelet külső rendjére is, hogy az Isten üzenete méltó és „akadálymentes” formában

jelenhessen meg a gyülekezet közösségében. Ráadásul az istentisztelet formáira vonatkozó kérdéseinket újra és újra, mondhatni „nemzedékről nemzedékre” fel kell tennünk, hogy válaszaink gyülekezet-szerűek és naprakészek legyenek. S jóllehet liturgiai kérdésekben elsősorban református egyházunk zsinata dönt, minden gyülekezetnek időről időre át kell gondolnia, hogy istentiszteleti gyakorlata mennyiben és miben segíti, illetve akadályozza a hívet az Isten Igére való odafigyelésben.

Amikor majd egy hónappal ezelőtt, Balatonfenyvesen erről beszélgettünk, három szempontot tartottunk szem előtt.

Az első szempont az egységesség volt. Egy olyan gyülekezetben, ahol több lelkész szolgál, már arra is oda kell figyelni, hogy ugyanazon istentiszteletek - nagytemplomi 9, 11, vagy 5 órás alkalmak, reggeli áhítatok, Széchenyi-városi, Voelker-telepi, Katona-telepi, petőfivárosi stb. istentiszteletek

– állandó rend szerint történjenek, függetlenül attól, hogy épp melyik lelkipásztor szolgál az adott helyen. Az Ágenda nem Szentírás, el lehet tőle térni, de szükséges, hogy az istentiszteleti közösség számára kiszámítható, biztonságos legyen a liturgia, s az Igére való odafigyelés helyett ne kelljen azon izgulni (bosszankodni?), hogy már megint össze-vissza, fordítva, vagy foghíjasan következnek egymás után az istentisztelet egyes elemei.

Az egységes liturgiai gyakorlat elérése érdekében megújítottuk illetve elkezdtük kiegészíteni egyházunk már korábban is használt Ágendáját, melyben ezek után minden lelkipásztor számára megtalálhatók lesznek az egyes kecskeméti istentiszteleti közösségek által használt liturgiák.

A második szempont, mely liturgiai beszélgetéseinket, tervezéseinket vezette a sokszínűség volt. Az a tény ugyanis, hogy a Kecskeméti Református Egyházközösségben egymás mellett nyolc-tíz istentisztelet s így majd nyolc-tíz istentiszteleti közösség is él, nagy lehetőségeket rejt magában. Általános tapasztalat, hogy városi viszonylatban (de néha már vidéken is) azt, hogy ki hova és mikor jár templomba, nemcsak földrajzi, közlekedési és időbeosztási szempontok határozzák meg, hanem az igehirdetéssel, a liturgiával, a közösséggel és a lelkeséggel szembeni elvárások is. Ha a nyolc-tíz istentiszteletünknek többé-kevésbé különböző jelleget adunk, növeljük annak az esélyét, hogy a nagyon sokszínű, sokféle lelki és kulturális szint képviselő kecskeméti reformátusságnak egyre több tagja-csoportja érzi majd otthon magát gyülekezetünkben. Ezt remélve külön-

böztetnénk meg karakteresebben pl. a napi istentisztelet alkalmait (reggeli áhítatok), a tradicionális istentiszteletet (Nagytemplom, 9 óra), a meghittebb, családiasabb istentiszteleteket (imaházak alkalmait), a szolgáló közösségek istentiszteleteit (családi istentiszteletek a Templomban, 11 órakor az óvoda, az általános iskola, a gimnázium, az ifjúsági körök, illetve a gyülekezeti családok szolgálataival).

Végül a harmadik szempont a református teológiai, liturgikai elvek tiszteltében tartása, érvényre juttatása volt. A folyamatosan változó istentiszteleti szokások és rendtartások közepette újból és újból fel kell tennünk a kérdést: Mi alakítja liturgiánkat? Csak külső kényszerek, megszokások és újítási szándékok, vagy tudatos, teológiaiilag átgondolt és ismertetett elvi álláspontok? Valamennyi érv lehet életszerű és elfogadható, de – pont a református egyházban – hosszú távon az elvi-teológiai érvek nem rendelkeznek alá semmiféle hagyománynak, vagy modernizációs láznak. Ebben a kérdéskörben az egyre „halkuló” gyülekezeti éneklés és az istentisztelet többi részétől elszakadó úrvacsorai liturgia kérdése a legérdekesebb. Hogyan lehet tudatosítani

a gyülekezetben, hogy az istentiszteleti éneklés elsősorban nem művészeti-esztétikai tevékenység, hanem a közös imádság alkalma, melyben nem a jó hangúaknak kell részt venniük, hanem az egész gyülekezetnek? Hogyan lehet segíteni az istentiszteleti közösséget abban, hogy az úrvacsorát az istentisztelet szerves részeként értelmezze és élje át, ne pedig annak függelékeként, amely előtt akár haza is lehet menni azoknak, akik valamilyen okból akkor éppen nem járulnak az úrasztalához?

Ezekről és még sok ilyen kérdésről szolt a beszélgetés Balatonfenyvesen s ezek alapján készültek és készülnek el az „új” liturgiai tervek. Az „új” szócskát azért indokolt idéző jelbe tenni, mert

sok, mondhatjuk a legtöbb esetben az „új” liturgia alig, vagy egyáltalán nem tér el attól a rendtartástól, amelyet a kecskeméti reformátusok ma is gyakorolnak. A jelentősebb változásokat a lelkipásztorok először a presbitériummal egyeztetik, majd – előre hirdetve azokat a gyülekezetnek – március hónap végéig, fokozatosan ültetik át a gyakorlatba. Addig is, s majd azután is szeretettel kérjük és várjuk a gyülekezeti tagok ez irányú kérdéseit, észrevételeit.

A lelkipásztori munkaközösség nevében:

Varga Nándor és Kuti József

A presbiterválasztás elé

2011. végén egyházunk minden presbiterének lejár 6 éves mandátuma, így ősszel egyházközségünkben is választásra kerül sor. Következő cikkünkben a Magyar Református Presbiteri Szövetség ajánlásából idézünk.

1. A presbiteri tisztség bibliai és hitvallási alapjai

Az Ószövetség első „presbitériuma” Jetró tanácsa szerint: „Szemelj ki a nép közül derék, istenfélő férfiakat, hűséges embereket, akik gyűlölik a megvesztegetést” (II. Móz. 18:21).

Korábban nem tisztség volt, csak egy minőségi jelző. Némelyik országban és némelyik protestáns egyházban ma is csupán „idősebb” egyháztagokról beszélnek, ahogyan Pál apostol is egy helyen így emlegeti őket: „... elküldött Efézusba és magához hívatta a gyülekezet véneit” (Csel. 20,17) és azután nekik mondja: „Viseljete tehát gondot magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett” (Csel. 20,28).

Ugyanakkor más helyen kimondottan a presbiterokról szól: „A vezetésben bevált presbiterek kétszeres megbecsülést érdemelnek; elsősorban azok, akik az igehirdetésben és a tanításban fáradoznak.” (I. Tim. 5,17) Itt presbiter néven szerepelnek az igehirdetők is, sőt, János apostol a leveleiben magát is „presbiter” néven mutatja be. Péter apostol kimondottan a presbitereknek írja a következőket: „A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbiter-társ és Krisztus szenvedésének tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkedésből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.” (I. Pét. 5,1-3) A presbiterek jellemvonása-

*A pápai református templom.
Ebben az egyházközségben alakult meg
az első presbitérium*

it a püspökök és diakónusok vonatkozásában így írja le az Ige: „Igaz beszéd ez: ha valaki püspökségre törekszik, jó munkát kíván. Szükséges tehát, hogy a püspök legyen feddhetetlen, egyfeleségű férfi, megfontolt, józan, tisztességes, vendégszerető, tanításra alkalmas, nem részeges, nem kötekedő, hanem megértő, a viszálykodást kerülő, nem pénzsóvár; olyan, aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmes-ségben és teljes tisztességben neveli. Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan fog gondot viselni az Isten egyházára? Ne újonnan

megtért ember legyen, nehogy felfuvalkodva az ördöggel azonos ítélet alá essék. Szükséges, hogy a kívülállóknak is jó véleményük legyen róla, nehogy gyalázatba és az ördög csapdájába essék. Ugyanígy a diakónusok is tiszteletre méltók legyenek, nem kétszínűek, nem mértéktelen borivás rabjai, nem haszonlesők, hanem olyanok, akikben megvan a hit tiszta lelkiismerettel. De ezeket is meg kell vizsgálni előbb, csak akkor szolgáljanak, ha feddhetetlenek. Feleségük is hasonlóan tiszteletre méltó legyen: nem rágalmazó, mértékletes, mindenben hűséges. A diakónusok legyenek egyfeleségű férfiak, akik mind gyermekeiket, mind a maguk háza népét jól vezetik” (I. Tim. 3,1-12).

Vizsgáljuk meg azt is, hitvallásaink hogyan határozzák meg a presbiteri tisztelet?

A II. Helvét hitvallás XVIII. fejezete foglalkozik az anyaszentegyház szolgáltaival, azok rendeltetésével és kötelességeivel. A presbiterekről ezt mondja: „A presbiterek idősebb emberek és mintegy szenátorai és atyjai a gyülekezetnek és azt üdvös tanácsaikkal igazgatják.”

Az egyházi szolgák választásáról: „Az egyházi szolgákat meg kell hívni és törvényes egyházi választással meg kell választani, azaz válassza ki őket lelkiismeretesen az egyház vagy azok, akiket erre az egyház kiküldött, szép rendben, zavargás, pártoskodás és marakodás nélkül. De ne akárkit válasszanak, hanem alkalmas embereket, akik szent és igaz tudománnyal, kegyes ékesszólással, természetes böl-

csességgel, mértékletességgel és életük tisztességével tűnnek ki az apostoli előírás szerint, amelyet az apostol a Timótheushoz írt első levél harmadik részében és a Titushoz írt levél első részében fogalmazott meg. Akiket pedig megválasztottak, azokat a vének közös imádsággal és kézrátétellel szentelik fel.”

A II. Helvét Hitvallás XXVIII. fejezetében pedig ez áll: „Az egyház javainak helyes felhasználása egykor és most a következő: Fenntartani a tanítást az iskolákban és a szent gyülekezetekben az egész istentisztelettel, szertartásokkal és az egyházi épülettel egyetemben, aztán gondoskodni a tanítókról, tanulókról és lelkipászorokról, más szükséges dolgokkal együtt és főképpen a szegények megsegítéséről és eltartásáról. Választassanak tehát istenfélő, bölcs és gazdálkodásban gyakorlott férfiak, akik szabályszerűen kezeljék az egyházi javakat.”

2. A presbiteri tiszthez fűződő elvárások:

A presbiterek szerepe nagyon előtérbe került a török hódoltság idején, amikor falvak maradtak pap nélkül az ellenreformáció üldözése következté-

ben. A presbiteri testület első megalakulása 1617-re tehető, amikor a pápai gyülekezet megalakította a Magyar Református Egyház első presbitériumát. A vallásszabadság eljövételével azután is megmaradt ez az intézmény és a református megújulási mozgalmakban sok helyen jelentős szerepet vállalt.

Melyek az elvárások a presbiteri tisztre jelölhető egyháztaggal szemben? Vannak általános elvárások, amelyek életvitelükre vonatkoznak, de ezek megtalálhatók az első fejezetben idézett Igehelyeken. Emellett alapvető az elkötelezettség Isten ügye és az Egyház felé. Olyan presbiterekre van szükség, akik a tisztséget nem hobbiként vállalják, hanem életük megváltásáért érzett hálájuk alapján áldoznak idejükből, pénzükből, világi tapasztalataikból, sőt, ha az élet úgy hozza, presztizsükből is a gyülekezetük javára.

Összeállította: a Magyar Református Presbiteri Szövetség, dr. Szilágyi Sándor főtitkár és Voglné dr. Szathmári Iлона jogtanácsos

(forrás: www.presbiter.hu)

Soha ne hagyd cserben a társad avagy gondolatok a Házasság Hete margójára

A Házasság Hete és a Házasság Világnapja rendezvénysorozat már több éve megrendezi számos civil szervezet és egyház. De miért is van minderre szükség? Miért kell „a jó bornak is céger”?

A napjainkban egyre divatosabb a szingli-életforma, a tiszavirág-életű együttélés, valamint ennek súlyos következményei: a házasságkötések szá-

mának csökkenése és a válások riasztó méretű növekedése. Mindez beárnyékolja azt a tényt és Isteni akaratot, hogy házasságban élni jó. A Prédikátor könyve így tanít erről:

„Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van. Mert ha elesnek, az egyik ember fölemeli a társát. De jaj az egyedülállónak, mert ha elesik, nem emeli föl senki. Éppígy,

ha ketten fekszenek egymás mellett, megmelegszenek; de aki egyedül van, hogyan melegedhetne meg? Ha az egyiket megtámadják, ketten állnak ellent. A hármasság fonál nem szakad el egyhamar.” (Prédikátor 4,9-10), vagy ahogy az idei év mottója is üzen: „Veled vagyok egész!”

Az elköteleződés, és „egyik felünk másik számára történő átadása” nagy boldogság forrása lehet. Ez azonban állandó készenlétet, néha küzdelmet is jelent. Nem véletlen, hogy rövid idő alatt olyan nagy sikert ért el az erről szóló film:

**Munkája gyakorlása közben, a lán-
goló épületek belsejében Caleb Holt
tűzoltóparancsnok mindig tartja
magát a tűzoltók legfőbb szabályá-
hoz: Soha ne hagyj
cserben a társad!**

**Ám otthonában,
házassága kihúnyó
parazsa mellett
más szabályok sze-
rint él.**

**Catherine, a fele-
sége, kislánykorá-
tól arról álmodott,
hogy egy kedves,
bátor tűzoltó lesz a
férje – épp olyan, mint az édesapja.
Hét év házasság után azonban úgy
érzi, már nem elég jó a társának.**

**A munka, az anyagiak, a ház körü-
li teendők és az eltérő érdekek miat-
ti rendszeres nézeteltéréseket meg-
elégtelvezve legszívesebben mindketten
máshol keresnének maguknak izgal-**

masabb, szikrázóbb életet.

**A valóperre készülődő Calebet
negyvennapos kísérletre hívja édes-
apja, ez a „Merj szeretni!”, a szere-
tet bátorságpróbája.**

**De vajon nem késtek-e el? Tűzáll-
lóvá tehető-e még a házasságuk?**

**Caleb munkája az életmentés, ám
ezúttal élete legnehezebb feladata
előtt áll: felesége szívét kell meg-
mentenie.**

Bizonyára sokan ráismertek a nagy sikerű Tűzálló (Fireproof) című film alaptörténetére. Azóta már megjelent a film szinkronizált változata, a regényt is kiadta könyv formájában a Harmat Kiadó. Sőt, aki Caleb példája nyomán szintén szeretné végigjárni a negyvennapos bátorságpróbát, az a „Merj szeretni!” címmel megjelent naplót is haszonnal forgathatja majd.

Nem csak házasságban élőknek – vagy házasságban égőknek – érdemes megnézniük, elolvasniuk, hanem azoknak is, akik még előtte állnak a nagy elköteleződésnek. Lehet már előre készülni, de esetleg sok közösen megélt év után újratanulni a tűzoltás legfőbb szabályát:

„Soha ne hagyj cserben a társad!”

Bárdos Péterné

Házasság hete

Zenélő Kálvin-kép

A Ráday Múzeum a múlt évben egy ritkaság számba menő, kivételes adománnyal gazdagodott. A különleges Kálvin portrét egy budapesti hölgy ajándékozta a múzeumnak. Köszönet érte!

A műtárgy izgalmas jellegét a reformátor képi ábrázolásának zeneszerkezettel történő ellátása jelenti. Így a kép afféle multimédiás eszközként egyszerre mutatja be szemlélőjének a munkába merült – minden bizonnyal az Intitúción munkálkodó – Kálvin alakját és ugyanakkor hallgatójának a református énekeskönyv egyik szép, népszerű dicséretét.

Ez a Kálvin kép jól ismert, hiszen a múlt század elejétől szinte minden lelkész hivatal falain (így nálunk, Kecskeméten is) látható olajnyomatként. Mondhatni, ez az ábrázolás az, mely meghatározta az utóbbi magyar református generációk Kálvin külső megjelenéséről alkotott képét. S nem csak Magyarországon, hasonlóképpen van ez a világ más tájain élő kálvinistáknál is. Ezt a képet máig sokszorosítják, árusítják mind olaj, mind grafikai változatban. Az interneten is több helyről megrendelhető.

Az alkotás népszerűsége ellenére kevesek tudják, hogy ki és mikor készítette a képet – és ábrázolása mennyire hiteles.

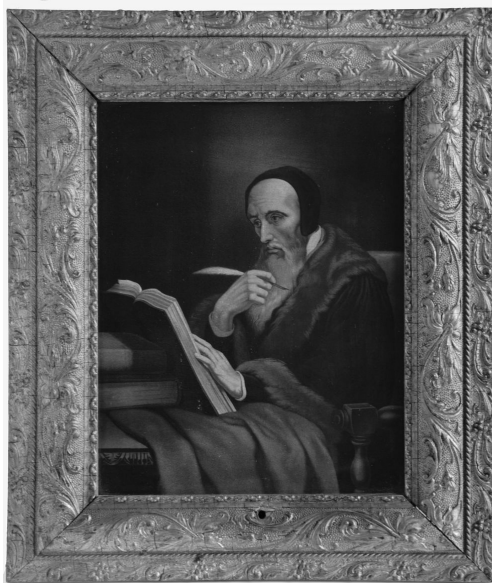
A Kálvin portré alkotója a német-holland származású Ary Scheffer (1795-1858), aki Párizsban tanult, és művészként is ott működött. 1850-ben kapta meg a francia állampolgárságot. Bár pontosan nem ismert vallási identitása, de joggal feltételezhetjük, hogy protestáns gyökerekkel rendelkezik.

Más kérdés persze, hogy vallását a számára jó megélhetést nyújtó, ám katolikus Franciaországban nem igen gyakorolhatta. A művész korának jelentős festője volt, aki szobrokat, emlékműveket is készített. Pályája elején – ne feledjük, a korszak a romantika időszaka – irodalmi (Isteni színjáték, Faust, Macbeth), majd történelmi (Nagy Károly, Jeanne d'Arc, IV. Henrik, a 6 Calais-i polgár később Rodin által híressé tett története, A janinai mészárlás s kora történelmi jelenetei) ábrázolásokat készít. Több vallási témájú képe is ismert és népszerű. Legnagyobb sikereit azonban számtalan, kitűnő minőségű portréjával aratja. Megfesti kora politikai életének alakjait (Talleyrand, az Orléans-i ház képviselői, La Fayette márki, a nagybeteg Napóleon), jelentős művészeket (Lamartine, Beranger, Dickens, a költő Lebrun, a haldokló Gericault, H. Vernet, Chopin) és számtalan olyan személyiséget, akiket ma már csak a művész képei okán emlegetünk. A 2011-es Liszt-évben és magyar vonatkozása miatt érdemes tudnunk, hogy az ifjú Liszt Ferencet is festővászna elé ültette (1837). E kép grafikai változata is ismert és közkedvelt.

Ary Scheffer festői stílusa nélkülözi a romantika hevét, a stíluskorszak jellegzetes szenvedélyessége, pátosza, az ábrázolás töredezettsége hiányzik műveiből. Romantikája a témaválasztásban (középkorból illetve oly irodalmi művekből merít, melyek különleges élethelyzeteket jelenítenek meg) és a kompozíció kidolgozásában (mítoszteremtő/éltető jelleg) mutatkozik meg. Művészetére helytállóbb kifejezés a megkésett klasszicizmus vagy még in-

kább a hideg, hűvös romantika megjelenés. Vitathatatlan festői kvalitásai az európai festészet máig megbecsült, ám a nagyközönség előtt kevésbé ismert alakjává avatják. Művei a világ nagy múzeumaiban megtalálhatók London-tól Los Angelesig, Ausztráliáig és Tokióig. Legtöbb alkotását szülővárosában, Dordrechtben, illetve működésének helyén, Párizsban őrzik.

Ary Scheffer 1858-ban, halálának évében festette meg a nagy reformátort, Kálvint. A témaválasztás ez esetben sem nélkülözi a romantikus attitűdöt, a múltba fordulást. A kompozíció is a romantika jegyében fogant, hiszen a magányosan dolgozó, heroikus feladatra vállalkozó, aszketikus alkatú, a saját korában és az utókor számára is különös-kivételes tudóst állítja elénk a művész. A képi megfogalmazás kellékei – öltözet, a bemutatott tárgyak és bútorok – nem új keletűek, jól ismertek

a korábbi Kálvinról portrékról, ábrázolásokról. A romantikus mítoszteremtés/éltetés szándéka az arckifejezés és a kezek megrajzolásában érhető tetten. A művész az élete végén készült kép alkotásánál összes festészeti tapasztalatát – elsősorban a vallási témájú képek alkotása során szeretteket – felhasználta. Kimondhatjuk, hogy a kor kultuszigényének megfelelően egy protestáns szentet állít elénk, akinek attribútumai a művei alkotásához szükséges író toll és a könyvek, papí-

rok. Kálvin körül ugyan nem dicsfény látható, de nem kerülheti el figyelmünket a háttér hangsúlyos megvilág(os)ítása az ábrázolt feje mögött. Ennek szimbolikus üzenete: Kálvin életének legfontosabb minősége szellemi, intellektuális teljesítménye.

Az Ary Scheffer által megformált Kálvin arc és Kálvin alak a művész halála után – mások közvetítése nyomán – válik közismertté. Az olajkép alapján Alexandre Charpentier (1856–1909) készít litográfiát (könyvomatot), melyet a párizsi Lemercier nyomda sokszorosít.

Az 1909-es Kálvin megemlékezések (születésének 400. évfordulója) kapcsán nagyon sok litográfiát készítenek és értékesítenek. Utóbb ezek nyomán készítenek olajnyomatot – ha nem is tudatosan, de visszautalva az eredeti műre.

Ezek az olajnyomatok kerültek aztán hazánkban azokba a széles, aranyozott blondel keretekbe,

melyeknek hátoldalára alul egy zenélő szerkezetet raktak. A keret alsó rá-máján jól látható a masina felhúzására szolgáló kulcs nyílása. A felhúzás után a szerkezet a „Térj magadhoz drága Sion” kezdetű, énekeskönyvünkben a 394. számon szereplő dicséretet játsza, melynek dallamát Luttenberger Tihanyi János (1846–1899) 1890-ben szereztte. Luttenberger evangélikus tanító volt, akit Pósa Lajos a gyermekek dalköltőjének nevez. A szerző a dicséret könnyen megjegyezhető, kedves dalla-

mának megírásakor a gyermekdalok kapcsán szerzett tapasztalatait kamatoztatta.

A zenélő kép keletkezésének pontos helyét és idejét nem ismerjük ugyan, de a fentiek alapján bizton állíthatjuk, hogy Magyarországon készült, 1890 után, minden valószínűség szerint már a 20. század elején, a Kálvin évhez kapcsolódóan. A fennmaradt zenélő képek tulajdonosainak elmondása szerint az is tudható, hogy ezeket az alkotásokat a módosabb, polgárosodó parasztréteg vásárolta.

A 19. század a romantika és így a hősök kora volt, amely nem maradhatott hatástalan a protestáns egyházak világában sem. Néhány reformátor személye így kerül reflektorfénybe. Monográfiák születnek, köztéri szobrokat állítanak, a reformátorra utaló emléktárgyakat készítenek és árúsítanak. Elsősorban Luther személye válik hangsúlyossá, de – a legendásan szerény és visszahúzódó – Kálvin sem kerülheti el, hogy alakja körül kultusz teremődjék. Ennek a kultusznak lesz megfelelő tárgyi eszköze az Ary Scheffer által festett, Kálvint sajátos „hősként” ábrázoló kép. A kultusz megélése a kor embere szá-

mára fontos, az identitást, a hova tartozást kifejező dolog volt. Így kerülnek hazánkban egy-egy tisztaszoba falára, egymás mellé a Kálvint, Rákóczi Ferencet, Kossuthot és Petőfit ábrázoló olajnyomatok, melyeknek jelentése utal a magyarságra, a nemzeti forradalmi hagyományok tiszteletére, annak vállalására és a református egyházhoz tartozásra. Így együtt a nemzeti és vallási identitást és az embert körülvevő világ megítélését fejezik ki.

Ezen identitáskifejező tárgyak között sajátos helyet foglalnak el a zenélő képek. Tudunk Kossuthot ábrázolóról, és ismeretes olyan Luther-kép, amely az általa írt „Erős vár a mi Istenünk” kezdetű éneket játssza.

Talán ma, a 21. század elején számunkra furcsa az a mód, ahogyan száz évvel ezelőtt a magyar reformátusok gondolkodtak Kálvinról és ünnepelték öt születésének 400. évfordulóján. Nem vitathatjuk azonban el tőlük gondolataik, érzelmeik őszinteségét és igazságát.

*Dr. Fogarasi Zsuzsa
múzeumigazgató*

Könyvtári pályázatok

Jövedelmező befektetés-e a könyvtár? Hoz-e valamilyen hasznót, vagy csak a tradíciónak engedve, évről-évre a fenntartó hajlandó áldozni rá?

Minden egyes év zárszámadásának elkészítésekor arra jöhetünk rá, hogy bizony a könyvtár deficites, semmi jövedelmet nem hoz és igazából eszmei értéke van csupán. Szerencsére jelen esetünkben, könyvtárunk fenntartója az egyházközség vezetősége ezt másfépp látta és látja, ezért évről évre

hajlandó áldozni erre az ügyre. Hoszú-hosszú időn keresztül nekünk, szakembereknek semmilyen lehetőségünk nem volt arra, hogy a könyvtár bevételi oldalát növeljük. Köszönettel vettük, amit kaptunk és azt fordítottuk a könyvtárra.

Szerencsére 2004-ben pozitív változás következett be, - amikor hivatalosan is nyilvános könyvtár lettünk. Ez egy új utat nyitott meg számunkra a forrásszerzés területén. Ez a státusz

nagyban elősegítette, hogy egyáltalán elindulhassunk pályázatokon. A kezdeti évben még elsősorban a Nemzeti Kulturális Alaphoz (NKA) és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumához nyújtottunk be pályázatot, több-kevesebb sikerrel. Restaurálási célból, először 2006-ban, majd onnantól kezdve minden évben adtunk/adunk be pályázatokat a NKA Könyvtár Szakmai Kollégiumához. Ezeknek a pályázatoknak a segítségével, egyrészt egyedi, értékes dokumentumaink közül újulhatott meg egy-egy darab, másrészt a nyár folyamán két-három hétre általában 3-3 restaurátor érkezik hozzánk, hogy helyszíni állományvédelmi munkát, kisebb javításokat végezzen régi könyvállományunkon. Pályázattal, így évenként átlagosan a restaurálásra elnyert és fordítható összeg meghaladja a két millió forintot. 2010-ben RMK (Régi Magyar Könyvtár) kis alakú könyvei közül négy példányt sikerült restauráltatnunk 1.045.000,-Ft értékben. Tavaly augusztusban, immáron ötödik alkalommal kilenc napon ke-

resztül folytatták az elkezdett javítási, konzerválási, tisztítási munkákat az OSZK-Soros Könyrestaurátor Műhely munkatársai 1.056.00,-Ft értékben. Biztató számunkra, hogy december utolsó napjaiban már értesültünk arról, hogy a munka folytatódhat 2011-ben is.

A pályázatok terén új kihívást jelentett számunkra, hogy konzorcium keretében 2008 őszén a TIOP-2008-1.2.3/08/01 Könyvtári szolgáltatások összehangolt infrastruktúra-fejlesztése „Tudásdepó-Expresz” c. pályázaton a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Katona József Megyei Könyvtárral, valamint öt másik könyvtárral közösen pályázhattunk. A pályázat összköltsége 99.988.210,-Ft, amelyből a ránk eső rész: 5.631.394,-Ft. A pályázatot sikeresen megnyertük, de a Minisztérium késlekedése miatt, csak 2009. december legvégére tolódott a pályázat első ütemének a megvalósítása. Az első ütemben sikerült megvennünk a szervert, a munkaállomásokat, valamint a kötelezően előírt tételt, a

gyengénlátókat segítő berendezést. A pályázat második felében a hiányzó számítástechnikai berendezések (nyomtatók, szkennerek), szoftverek beszerzésére kerülhetett sor. A pályázat elnyerésével a könyvtár teljes informatikai hálózatának cseréje megtörtént, hiszen az új szerver beüzemelésével elváltunk a kollégiumi rendszertől. A négy

teljesen felszerelt dolgozói munkaállomás cseréje mellett két új felhasználói munkaállomás beállítására is sor került. Ezzel szolgáltatói hálózatunk továbbfejlődött, korszerűsödött. A nagyméretű dokumentumok digitalizálását ezentúl egy A/3-as szkennер segíti majd.

A munkaállomások biztonságos működéséhez, a formátumok konvertálásához, a weben való megjelenítéshez, karakterek felismeréséhez, valamint a dokumentumküldéshez szükséges szoftverek is beszerzésre kerültek a pályázat jóvoltából. Az eszközök beszerzésére fordított teljes összeg: 4.836.964,-Ft. A pályázat lezárására 2010. augusztus 31. került sor, illetve még a végső ellenőrzések váratnak magukra. A pályázattal az volt a célunk, hogy régi, ritka, egyedi dokumentumainkat teljes egészében feldolgozzuk, mindenki számára hozzáférhetővé tegyük. Ehhez nyújtott elengedhetetlen segítséget ez a hatalmas infrastruktúrális fejlesztés.

TIOP pályázat folytatásaként, ugyancsak konzorcium keretében a Megyei Könyvtár vezetésével, illetve két másik résztvevővel vágunk bele a TÁMOP 3.2.4/08/1 kódú „Tudásdepó-Expressz”- A könyvtári hálózat nem formális és informális képzési szerepének erősítése az élethosszig tartó tanulás érdekében címet viselő pályázatba. Forráshiány miatt, nem sikerült az első 10 nyertes pályázat közé bekerülnünk, de jó eséllyel reménykedhettünk

abban, hogy a későbbiekben hibátlan pályázatunkat eredményesen bírálják majd el. Az újbóli döntéskor, tavaly februárban pályázatunk elnyerte a támogatást. Első lépésként, augusztustól sikerült egy fiatal könyvtáros hallgatót szerződéssel adatfeldolgozásra felvennünk. Mohácsi Bernadett heti 30 órában végzi ezt a feladatot és vállalásunk szerint egy év alatt 7500 könyvtári tételt, rekordot kell majd rögzítenie adatbázisunkba. Egy korszerű integrált könyvtári portálra is pályáztunk, melynek segítségével napi 24 órán keresztül elérhetővé válik adatbázisunk. Az interaktív könyvtári honlap segítségével, így majd minőségi szolgáltatást tudunk nyújtani. A projekt keretén belül lehetőségünk adódik még, hogy egyik munkatársunk 60 órás akkreditált tanfolyamon vegyen részt, valamint Kollégiumunk óvodásai és kiskolásai számára egy három részből álló rendezvénysorozatot „Utazás a mese birodalmába” címmel szervezzünk. Az elnyert összeg, amelyet a rendezvények, tanfolyamok, bérék, könyvtári portál megvalósítására fordíthatunk: 4.488.840,-Ft.

Összegezve pályázatainkat elmondhatjuk, hogy a tavalyi évben összesen 5.959.540,-Ft-ot, míg 2011-re ez idáig 1.542.450,-Ft-ot pályáztunk sikeresen. 2006 óta pályázatok segítségével a könyvtár összesen 21.885.184,-Ft-al gyarapította bevételi forrásait.

Bán Magdolna

GIMNÁZIUM

Kedves Testvérek!

Egyházközségünkben a Szőlőskert mellett más kiadványok is rendszeresen megjelennek, így a Pálmahír, amely iskoláink életébe ad betekintést. Mostani számunktól kezdődően ezeket a kiadványokat összevonjuk, így gyűlekezetünk minden tagja és a kollégiumunkhoz gyermekeiken keresztül kötődő szülők is tájékozódhatnak egyházközségünk és iskoláink eseményeiről.

Tisztelt Szülők!

A 2010/2011-es tanév I. féléve január 14-én véget ért. Gyermekek magatartásáról, szorgalmáról és tanulmányi eredményéről január 18-án a félévi értesítést az ellenőrző útján Önök megkapták. Az eredmények összefoglaló táblázatát mellékeljük.

A törvényi szigorításoknak, a velünk együtt működő szülők odafigyelésének és a kiléptető kártya bevezetésének tudható be, hogy az igazolatlan hiányzások száma az egy évvel ezelőttihez képest harmadára, az egy főre eső hiányzás pedig 38,12-ről 31,04-ra csökkent. Azonban még így sem lehetünk elégedettek: igazolatlan órából valójában egy is elfogadhatatlan. Közös érdekünk, hogy a gyermekeink az iskolából még igazoltan is csak valóban indokolt esetben hiányozzanak. Kérem további együttműködésüket a házirendünkben megfogalmazottak és az alábbiakban felidézettek szerint:

A hiányzást a mulasztás első napján (szülő, internátusi nevelő útján) jelenteni kell, az igazolást a mulasztás befejezése után egy héten belül kell bemutatni az osztályfőnöknek.

A hiányzásra engedélyt adhat a szülő írásban benyújtott kérésére az osztályfőnök hétköznapiokról legfeljebb

2 napra, illetve az igazgató 2 napnál hosszabb időre az osztályfőnök megkérdezésével.

Az egyesületben sportolók csak hivatalos kikérővel hiányozhatnak.

A hiányzás igazolása: a szülő egy tanévben félévenként maximum 2 napot igazolhat rosszullet vagy váratlan családi ok esetén, minden más esetben az orvosi igazolás mellett az ellenőrzőben vagy az orvosi igazoláson a szülő illetve az internátusi nevelő aláírása is szerepeljen

Mindenféle iskolai foglalkozásról illetve kötelező egyházi alkalomról való távollét hiányzásnak számít, amit igazolni kell.

A vidéki tanulók a kötelező istentiszteleteknek megfelelő alkalmon a lakhelyükön vesznek részt. A részvételtől lelkészi igazolást kell bemutatniuk az osztályfőnöknek. A kecskeméti és közelről bejáró tanulóknak (felekezetüktől függetlenül) a kötelező református istentiszteleteken részt kell venniük.

Ha a tanuló előre látható okból a kötelező istentiszteleten nem tud részt venni, akkor a szülő írásban, megfelelő indoklással kérheti a felmentést (de természetesen nem lehet az összes alkalomról elkérni a gyermekeket).

A tanórára, iskolai foglalkozásra, kötelező egyházi alkalomra 3 esetben

késve érkező tanuló igazolatlan órát kap, amelyet az osztályfőnök a naplóban vezet. Igazolatlan annak a tanulónak a mulasztása is, aki az iskolai és egyházi alkalmakról való távolmaradását elfogadható módon nem tudja igazolni. Az igazolatlan mulasztás fegyelmi vétség, és kihatással van a magatartási osztályzatra.

A különböző versenyeken résztvevő tanulók felmentést kapnak a tanítás alól: legalább négy óra időtartamú országos verseny esetén: egész napra, négy óránál rövidebb időtartamú verseny esetén a 4. óra után, iskolai szervezésű és más iskolák közötti verseny esetén az 5. óra után. Az OKTV döntős tanulók a versenyt megelőző napról felmentést kaphatnak

Ettől eltérni az igazgatósággal való előzetes megbeszélés alapján lehet.

Nyílt napon csak 12. évfolyamosok – maximum 2 esetben – kizárólag az osztályfőnök engedélyével vehetnek részt.

Délelőtt a tanulók az iskola épületét csak pedagógus aláírásával ellátott kislépő kártyával hagyhatják el.

Tisztelettel kérem Önöket, hogy a tudás, a tanulás fontosságának hangsúlyozásával segítsék annak elérését, hogy a mi diákjaink ne kövessék az országos „trendet”, a nem tanulás divatját. Sajnos az iskola tanulmányi átlaga az egy évvel ezelőtti 3,97-ről 3,88-ra csökkent, aminek oka a bukások magas száma. Reméljük, hogy a tanév végére ezeknek a nagy részét sikerül a diákoknak kijavítaniuk.

Biztató viszont a végzősök félévi eredménye, tavalyi (tizenegyedikes) önmagukhoz képest mind a négy osztály tanulmányi eredménye javult, a 12.a osztályé nagyon jelentősen.

Február 15. az érettségire illetve a felsőoktatásba való jelentkezés határideje. Ehhez minden segítséget megadtunk-megadunk a diákoknak. Az iskolában kapott tájékoztatáson túl figyelmükbe ajánlom a www.felvi.hu-t, nagyon jól használható honlap, a szülők és diákok számára is hasznos információforrás.

Szenes Mártonné igazgató

„Tavasza van, milyen szép tavasz van, de jó futkosni a szabadban...”

Kedves Szülők!

Ez a mottója annak a programnak, melynek hagyományt szeretnénk teremteni iskolánkban és amelyhez az Önök közreműködésére is szükségünk van.

Egy szép tavaszi napon, azaz április 20-án jótékonyági futást rendezünk diákjaink számára, melyet szülők, ismerősök vagy barátok szponzorálnának. Minden diák maga dönti el, hogy hány kört fut és hogy ki lesz a szponzora. Körönként 100 forinttal bővül azaz összeg, amit egy fogyatékkal élő gyerekekkel foglalkozó otthon támogatására szeretnénk felajánlani.

Célunk, hogy egy nemes cél érdekében megmozgassuk az egész iskolát.

Köszönjük, hogy támogatják elképzelésünket.

Németh Ilona és Palásti Kovács Márta

Mátraháza 2011

Gimnáziumunk téli tábora

Közel ötven fővel indultunk útnak Mátraháza felé síszünetünk első napján, bizakodva abban, hogy hófedte hegyek várnak ránk. Vágyunk teljesült, hiszen pár órán belül, kizökkenve az alföldi hétköznapi szürkeségéből, a Mátra romantikus világába csöppentünk.

Légy bátor, mert Isten gyermeke vagy!

Így hangzott mátraházi hetünk központi gondolata, melyet esténként lelkipásztorok, reggelente pedig gimnáziumunk pedagógusai bontogattak a diákok számára. Fontos üzenet volt mindannyiunk számára annak a néven szólító szeretetnek a felismerése, ill. újraélése, amely egyéni és közösségi életünknek egyaránt alappillére.

Lelkünk „kondicionálása” mellett természetesen élveztük a Mátra gyönyörű téli világát is. Első napunkon megmásztuk a Kékest, ami már mondhatjuk, hogy tradíció egy ilyen héten. Szikrázó napsütésben hódítottuk meg hazánk legmagasabb pontját, hogy aztán büszkén húzzuk ki magunkat a csúcson készített csoportképen. A gyönyörű napsütést lassanként felváltotta a havazás, amit mi kicsit sem bántunk. Sokkal hangulatosabbak voltak így az egyébként is kacagásokkal és sikongatásokkal tarkított szánkózások, és a korcsolyázás a Sás-tón. Izgalmas élményt nyújtott a túlélő-túra is, amit természetesen minden bátor refis túlélt.

Az esti evangélizációk után mindig valamilyen közösségi programra gyűl-

tünk össze. Bölcsföldi András diáképekben bemutatta az általa szervezett nyári kirándulást, ami a „Pál apostol útján” címet viselte. Volt részünk izgalmas kulturális vetélkedőben, játékban és az esték lezárásaként egy-egy novellával gazdagodhattunk „esti mese” gyanánt.

A hét utolsó teljes napján szerveződött az ún. Kulturális est, ahol bárki előadhatta tehetségéből fakadó produkcióját. A műsor komoly zenei daraboktól vidám jelenetekig mindenfélét tartalmazott és igazán emelkedett hangulatú együttlét volt.

Értékelve a hetünket: egy sokszínű, vidám, lelkünket és kapcsolatainkat

építő téli tábort tudhatunk magunk mögött.

Mindenképpen köszönet illeti az évek óta hűségesen szervező pedagógusokat, akik közül az idén Dunszt István, Tóth Imre, Hamarné Neuhauser Ágnes, Szegediné Pesti Borbála, Pál Ferenc és Pálné L. Szilvia alkotta a hét szolgáló csoportját.

Nagy segítségünkre voltak hétközi vendégeink: Kuti József, Bölcsföldi András, Laczay András, Fodor Attila, Fodorné Ablonczy Margit és Vetéssy Katalin, akik szolgálataikkal, jelenlétükkel gazdagították hetünket.

Pálné Lencsés Szilvia

Középiskolai beiskolázással kapcsolatos időpontok:

2011. február 18-ig: a központi tanulói jelentkezési lapok továbbítása gimnáziumunkba.

négyévfolyamos képzésre jelentkező 8. osztályosok esetében ezt az általános iskola intézi,

hatévfolyamos képzésre jelentkező 6. osztályosok esetében ezt a szülők döntése alapján intézheti az általános iskola, de a szülő önmaga is.

2011. március 1-2-3.: a 6. és 8. osztályos tanulók szóbeli felvételi vizsgája a honlapon közzétett tájékoztató és témakörök alapján. A szóbeli pontos időpontjáról mindenki külön értesítést kap.

További információk a honlapunkon: www.crescit.hu

A fenntartó Egyházközség sok áldozatot vállal az intézményei működtetéséhez szükséges anyagiak előteremtésében, de továbbra is feltétlenül számítunk a Gyülekezet és a kedves Szülők támogatására, a kétszer 1 % felajánlásával és a Református Kollégiumi Alapítványra történő rendszeres befizetéseikkel.

Kecskeméti Református Kollégiumi Alapítvány: 18348464 – 1 – 03
Magyarországi Református Egyház: 0066

Támogató együttműködésüket köszönjük és várjuk a továbbiakban is.

ÁLTALÁNOS ISKOLA

Hajrá Refi

2010. december 21-én egy téli, hideg nappalra virradt. Ekkor az általános iskola felső tagozatos diákjai játékos versenyen vettek részt a diákönkormányzat által szervezett sportnapon.

Az osztályok előre gyakorolták bemutatkozó rigmusaikat, verseiket, majd a 12 fős csapatok izgalmas feladatokat hajtottak végre. A szurkoló gyerekek és tanárok lelkesen biztatták vuvuzelával, hangos kiáltással, dobolással a versenyzőket. Nagy volt minden osztály rajongótábora.

A sorverseny változatossága meglepett bennünket. Az egyik különösen tetszett: a feladat az volt, hogy labdavezetés után két zsámolyra fektetett matrac alatt kellett átkúszni.

Ezek után kapitánylabdában jeleskedhettek az osztályok. Ebben az volt a jó, hogy körmeccset játszottunk egymással.

Összesítésben a legügyesebb csapat a 6.b és a 7.a osztály lett, mégis mindenki örülhetett, mert finom gyümölcsöt, szaloncukrot, s nem utolsósorban egy jó hangulatú délelőttöt. nyert

Csontos Anna – Galambos Ágnes – Molnár András

Hó - sí - Paganella

Idén Olaszországba mentünk síelni a paganellai pályarendszerre, ahol már jártunk pár évvel ezelőtt. 80 fő vágott neki a közel 1000 km-es útnak - a többség busszal, több család pedig autóval. Mivel este 11-kor indultunk, volt

alkalmunk és időnk megnézni a festői Trento városát, ami annak idején még a Német Birodalomhoz tartozott. Itt tartották a híres tridenti zsinatot az 1500-as években, ahol a katolikus egyház válaszokat próbált keresni a reformációra.

Ezután érkeztünk szállásunkra, a Hotel Ideálba. A fiatalok rögtön felderítették a ház szórakozási lehetőségeit, így elsősorban a biliárdasztalt, ahol esténként szívesen mulatták idejüket. Másnap kezdődött az oktatás a kezdők és a középhaladók részére, akiket két külön csoportban foglalkoztattunk kolléganőmmel, Süli-Lévai Krisztivel. Öt nap síelés után meg is tanulta minden kezdő az alapokat, a haladók pedig fejlesztették a korábban elsajátított technikákat, bár volt, aki nehezen tudott elszakadni a hóékétől. A táj csodálatos látványt nyújtott. A pálya csúcsáról (2150m) látszott a Garda-tó és a Brenner-hágó völgye, illetve a csipkés dolomitok hegycsúcsai.

Esténként mindig közösen gyűltünk össze az ebédlőben, és áhítat keretében köszöntük meg Istennek, hogy megőrzött bennünket az adott napon, majd a vacsorát fogyasztottuk el. Ezután közös beszélgetések, kártya partik, biliárd és különböző játékok („fejreccsapós, gyilkosos”) mélyítették el köztünk a barátságot. Utolsó nap síversenyt rendeztünk nemek és kategóriák szerint, ami egy műlesikló szlalom pálya leküzdését jelentette időre, majd közös „kukacolással” köszöntünk el ettől a csodás sí régiótól. Este indulás előtt megtartottuk hagyományos vetélkedőnket, amin a felnőttek és gyerekek közös csapatokba verődve játszottak egymással. Az egész napos szízés és vetélkedés után nem kellett senkit sem altatni a buszon, és mire felébredtünk, már magyar földön jártunk - 10 órára be is futott az idei sí csapat Kecskemétre.

Telekes Tamás

„Velünk az Isten!” – Ez a mondat az általános iskola diákjai és tanárai számára nemcsak a Biblia egy kijelentése, hanem egy 14 éves hagyomány megtartó ereje is. Minden tavasszal, az ország számos pontjáról indul városunkba közel 200 kisdíák és felkészítője, hogy számot adjon a Bibliában olvasottakról. A csapatok írásbeli és szóbeli vetélkedőn mérik össze tudásukat, majd a színpadon keltik életre a Biblia egy-egy jelenetét. Az idén április 1-jén és 2-án kerül sor a megmérettetésre. A rendezvény első napján délután láthatjuk az Újkollégium dísztermében a színpadi előadásokat, amire szeretettel várjuk a gyülekezet tagjait. Hogy a rendezvényt az előző évek színvonalához hasonlóan tudjuk megrendezni, és vendégeink megelégedetten térjenek haza a híres városból, kérjük Önöket, hogy lehe-
tőségeikhez mérten támogassák a versenyt. Felajánlásait az általános iskola titkárságán tehetik meg. Segítségüket köszönjük!

Szerda déli orgonamuzsika

„szépen zengjenek hangszereitek...”
Zsoltárok 33,3b

Az elmúlt év őszétől minden szerdán délben megszólal templomunk orgonája, 15-25 perc időtartamban. Mi hangzik itt el? Részben az orgonairodalom úgynevezett szabadkompozíciói, részben pedig énekeinkre írott variációk,

feldolgozások. Mi a célja ennek? Egyfelől engedelmeskedünk a 33. zsoltár felszólításának. Másfelől a választ így foglalhatom össze az 512. dicséret sorával: „...hogyan értsem és szeressem...”. Ugyanis fontos információk hangzanak el a művek bemutatása előtt. Ilyen módon lehet összekapcsolni az elméletet a gyakorlattal.

Nagy örömmel szolgál, hogy több orgonistát is sikerült beállítanom ebbe a szolgálatba, és rendszeres látogatói vannak ezeknek az alkalmaknak.

Szeretettel hívunk továbbra is minden kedves érdeklődőt,

aki egy kis zenei élményre, vagy zene melletti elcsendesedésre vágyik. Tekintsünk az Úristen által nekünk adott zene erejére: „Amikor a lantos zenélni kezdett, az Úr keze megérintette a prófétát.”. (2Kir 3,15b)

Mikesi Tibor

Eseménynaptár

Január 1-jén újévi fogadáson volt együtt presbitériumunk a Kiskonviktusban.

Január 9-én a Margaréta Otthonban zenés áhítaton szolgált a Kecskeméti Vég Mihály Énekkar.

Január 13-15 között egyházközségünk lelkipásztorai Balatonfenyvesen két napos megbeszélést folytattak egyházközségünk szolgálatáról.

Január 15-én ökumenikus zenés áhítaton lehattunk együtt.

Január 17-én a kecskeméti egyházi iskolák diákjai ökumenikus imaórát voltak együtt templomunkban.

Január 17-23-ig az ökumenikus imahéten estéről estére a Szentcsalád plébánián lehattunk együtt más fele-

kezethez tartozó testvéreinkkel.

Február. 1-3-ig az evangélikus-református esték keretében a nem lelkesek gyülekezeti szolgálatáról hallhattunk Köntös László, Győri Gábor és Dr. Judák Endre előadásában.

Február 5-én dr. Szabó István püspök igehirdetési szolgálata után Hegedűs Béla, egyházmegyénk esperese iktatta be Kuti Józsefet a kecskeméti egyházrészi lelkészi állásba.

Február 6-án, a Diakóniai vasárnap jegyében városunk kórházának dolgozóit vártuk a 9 órai istentiszteletre.

Február 10-13 között a házaspárok hete keretében 5-kor előadásokra és bizonyosságtételekre került sor templomunkban.

Közelgő alkalmaink

Február 18-án, pénteken 14 órától a Szeretet-hetek támogatására jótékony-sági ruhavásárt tartunk a Parókián.

Február 19-én, 16 órától zenés délutánt szervezünk Révész László orgonaművész és a Kecskeméti Vég Mihály Énekkar szolgálatával.

Március 1-3 között minden este 5 órától az evangélikus-református esték keretén belül előadásokat hallhatunk istentiszteleteinkről a Tóth Endre teremben.

Március 4-én 17 órakor presbiteri gyűlés.

Március 7-12-ig minden este 5 órától böjti evangélizációt tartunk templo-

unkban. 13-án, vasárnap úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Március 12-én 15 órakor gyermekek farsangja, 18 órától gyülekezeti farsangi bál.

Március 15-én, nemzeti ünnepünkön. 9 órakor lesz istentisztelet templomunkban.

Március 20. zenés áhítat a Kecskeméti Vég Mihály Énekkar szolgálatával a Tóth Endre teremben.

Március 26-án Fiatal Öregdiák Refisek Találkozója

Március 27-én 9 órakor Kollégiumi istentisztelet.

Szőlőskert - a Kecskeméti Református Egyházközség Hírmondója

Kiadja: Kecskeméti Református Egyházközség, Kecskemét, Szabadság tér 7.

Tel.: 76/ 500-389, Fax: 76/500-387

www.krek.hu

Felelős kiadó: Varga Nándor

Szerkesztő: Laczay András

